

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Galerie Klárov
Diplomant: Bc. Veronika Kochaníková
Vedoucí projektu: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Veronika Kochaníková pro svůj návrh využívá podklad urbanistické studie, která reagovala na zprovoznění tunelu Blanka změnou průjezdního profilu Chotkovy silnice v modelu pojížděného tramvajového tělesa. Takové řešení významně posiluje přírodní charakter Jeleního příkopu a jasněji vymezuje hranici zastavěného území v linii ulice Na Opyši. Významným motivem jejího řešení je inspirace malostranskými zdmi, které často ohraničují pozemky, nebo tvoří zpevnění prudkých svahů zahrad. Svůj koncept opírá o dva prvky – zeď a park. Zeď vymezuje celý pozemek, navazuje na zámecké schody, roste k nároží Valdštejnské ulice a plynule do ní klesá. Park díky obnovené původní velikosti pozemku získává více prostoru a podél zdi vyrůstá až k vyhlídce na nároží, kterou zdůrazňuje svou příslušnost k veřejnému prostoru. Ačkoli dům je tvarován jako socha jejíž vnitřní uspořádání se prokresluje do vnějšího pláště, dokáže ve všech fasádách reagovat na prostor, který v daném místě spoluvytváří. Vzniká tak malý rynek Pod Opyší, bohatě tvarovaná slepá fasáda v protiváze Klárova ústavu a výškově potlačená nenápadná dominanta vyhlídky směrem k Vltavě. Tuto členitost vnímám jako kvalitu, hledající správné vazby na charakter území, který je předmětem památkové ochrany. Logicky nejvíce se dům otevírá směrem do parku, kam je kromě vstupní haly orientována také restaurace a kavárna na šikmé „louce.“ Provoz v podélně orientované hmotě je uspořádán přehledně. V místech, kde dochází ke kontaktu galerijního a komerčního provozu, je dbáno na jejich bezpečné oddělení. Zázemí pro přípravu výstav je relativně skromné, ale pro vzhledem k velikosti sálu krátkodobých výstav dostačující. Navržená skladba stropní konstrukce s integrovanou technologií vzduchotechniky a osvětlení je volena správně, v půdorysech však postrádám prostor pro vedení vertikálního VZT potrubí. Kde by mohl být umístěn? Užití liaporbetonové konstrukce obvodových nosných zdí je v principu možné, i když v podélném řezu není zachycen průvlak pod nosnou stěnou v nejvyšším podlaží. Atypicky by musela být řešena rovněž konstrukce šikmého stropu nesoucího střešní zahradu. Protože zvolená technologie není v našem prostředí zatím příliš vyvinutá, vyslovuji otázku, zda očekávaná syrovost odlitku s nerovnoměrnou zrnitostí a viditelnými pracovními spárami by autorce konvenovala, nebo by směřovala ke korekci povrchu fasád?

Diplomní projekt Veroniky Kochaníkové vnímám jako zdařilý, doporučuji jej přijmout a hodnotím stupněm B.

Tomáš Hradečný

V Praze 13. 1. 2019